

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

**про відмову у відкритті конституційного провадження
у справі за конституційною скаргою Плюща Юрія
Олексійовича щодо відповідності Конституції України
(конституційності) положення частини четвертої статті 304
Кримінального процесуального кодексу України**

м. К и ї в
25 вересня 2018 року
№ 301-1(II)/2018

Справа № 3-320/2018(4320/18)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Шаптали Наталі Костянтинівни – головуючої,
Запорожця Михайла Петровича – доповідача,
Мойсика Володимира Романовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Плюща Юрія Олексійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення частини четвертої статті 304 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Плющ Юрій Олексійович звернувся до Конституційного Суду України з письмовим клопотанням щодо перевірки на відповідність статтям 55, 129, 129¹ Конституції України (конституційність) положення частини четвертої статті 304 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс), згідно з яким слідчий суддя, суд відмовляє у відкритті провадження лише у разі, якщо скарга подана на рішення, дію чи бездіяльність слідчого, прокурора, що не підлягає оскарженню.

У конституційній скарзі зазначено, що Плющ Ю.О. звернувся до Оболонського районного суду міста Києва зі скаргою на бездіяльність прокурора у кримінальному провадженні. Суд вказав, що викладені в скарзі вимоги не входять до переліку рішень, дій чи бездіяльності слідчого або прокурора, які можуть бути оскаржені під час досудового розслідування (стаття 303 Кодексу), і на підставі частини четвертої статті 304 Кодексу ухвалою від 10 травня 2018 року відмовив у відкритті провадження. Апеляційний суд міста Києва, розглянувши апеляційну скаргу на ухвалу Оболонського районного суду міста Києва, підтвердив правильність висновків суду першої інстанції, відмовив у відкритті провадження, а також зазначив, що питання, порушене у скарзі, має незрозумілий, неконкретний характер і не належить до повноважень слідчого судді.

Автор клопотання стверджує, що суди, застосовуючи оспорюване положення Кодексу, порушили його право на судовий захист, на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади згідно зі статтею 55 Конституції України та право на „надання до суду своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості відповідно до частини третьої статті 129 Конституції України“.

Обґрунтовуючи свої доводи, суб'єкт права на конституційну скаргу посилається на положення Конституції України, Кодексу, Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, юридичні позиції

Конституційного Суду України, практику Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, Верховного Суду України та Європейського суду з прав людини.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Згідно з частиною першою статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу.

Відповідно до пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначається обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону.

Отже, вказуючи на невідповідність оспорюваного закону (його окремих положень) Основному Закону України, суб'єкт права на конституційну скаргу повинен навести аргументи, які б доводили неконституційність закону України (його окремих положень).

Плющ Ю.О. розцінює відмову апеляційного суду міста Києва у відкритті провадження як порушення конституційного права на судовий захист відповідно до частини першої статті 55 Конституції України. Проте з матеріалів справи вбачається, що його заяву розглянув суд першої інстанції і за результатами розгляду прийняв мотивовану ухвалу. Суд апеляційної інстанції підтвердив правильність висновків суду першої інстанції, що не

може розглядатись як аргумент, який свідчить про порушення конституційного права на судових захист.

Автор клопотання висловлює свою незгоду з ухваленими рішеннями у його справі та фактично намагається здійснити перевірку їх законності. Однак Конституційний Суд України відповідно до статті 150 Конституції України, статті 7 Закону України „Про Конституційний Суд України“ не наділений повноваженнями щодо перевірки законності та обґрунтованості прийнятих судами рішень і правильності застосування ними норм законодавства.

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України дійшла висновку про необґрунтованість змісту і вимог конституційної скарги, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктами 2, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 61, 62, 77 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Плюща Юрія Олексійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення частини четвертої статті 304 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пунктів 2, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ –

неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**